



Evroskepso premagati s komunikacijo in osveščenostjo



V intervjuju, ki so ga mladi med volilno kampanjo za evropske volitve postavili mladi kandidatki stranke Slovenske skupnosti Tanji Peric, smo vprašanje maturantke klasičnega liceja v Trstu **Nine Pahor** prihranili in ga uporabili kot iztočnico za razmišljanje, ki ga tokrat objavljamo na uvodnem mestu: »V zadnjem času v mnogih državah Evropske unije narašča evroskepsa. Kako lahko EU postopa proti takemu splošnemu protievropskemu razpoloženju in (ponovno) pridobi zaupanje ljudi?«

Tanja Peric: »Čeprav v trenutku, ko vam odgovarjam, še čakamo na izvolitev predsednika evropskega parlamenta, so volilni izidi takoj definirali število sedežev, ki jih je vsaka stranka oziroma zaveznitvo zasedlo v evropskem parlamentu. Evropska ljudska stranka bo torej v ponedeljek,

30. junija 2014, zasedla 221 od 751 razpoložljivih sedežev, sledijo ji evropski socialdemokrati s 191 sedeži in liberalci s 74 sedeži. Je pa tudi res, da se je skupno število sedežev, ki sta jih prvi dve veliki skupini zasedali, v primerjavi z rezultatom volitev leta 2009 znižalo. Razliko so pokrila protievropska gibanja in stranke, ki so od Velike Britanije do Nemčije, preko Francije in Holandske utrdila svojo priljubljenost med ljudmi. Tudi izvoljeni politiki iz protievropskih strank bodo sedeli v evropskem parlamentu in opravljali funkcijo evroposlanca. Zanimivo bo slediti dogajanju in razumeti, kako bodo ti evroposlanci delovali in oblikovali Evropsko unijo, ko še sami osporavajo tej meddržavni zvezi ...

Verjamem v dodano vrednost Evropske unije. Raven delovanja evropskih institucij dovoljuje le-tem, da lahko v primerjavi z državnimi orga-

ni odločajo bolj nepristransko, nesebično oziroma celoviteje. Seveda ob upoštevanju specifičnih krajevnih zahtev. Nujno je torej, da bodo evropski poslanci takoj začeli delovati v tem duhu in dali vse od sebe, da bodo Evropejci lahko ponovno začutili Evropsko unijo kot svojo. Ob tem pa je bistveno, da se upravitelji, politiki in navadni državljani zavedamo vloge, ki jo vsi imamo pri sooblikovanju evropskega prostora in življenja. S komunikacijo in z osveščanjem je prav nam v prvi osebi omogočen neposreden stik z različnimi akterji, ki sooblikujejo to veliko in pomembno politično realnost, Evropsko unijo.«



DVS Bodeča Neža se je maja 2014 udeležila mednarodnega tekmovanja Ave Verum v Badnu (Avstrija). Žirija ji je dodelila 87/100 točk, srebrno priznanje ter nagrado za izbiro programa. Poleg tega so si dekleta prislužila še posebno nagrado občinstva.

Aprila 2014 je izšla že druga zgoščenka DVS Bodeča Neža, z naslovom Čas/tempo/time. V njej je predstavljen program, ki so ga pevke v zadnjih letih izvajale na domačih in mednarodnih odrih. Zgoščenko lahko naročite preko elektronske pošte bodeca_neza@yahoo.it.



Mladi za prihodnost in Mladi Slovenske skupnosti

Literarni natečaj *Grmada v pristanu*

Literarni natečaj **Grmada v pristanu**, ki smo ga razpisali Mladi za Prihodnost in Mladi Slovenske skupnosti, je potekal v znamenju stote obletnice rojstva Borisa Pahorja. Natečaj, namenjen dijakom slovenskih višjih srednjih šol v Italiji, smo razpisali konec lanskega leta. Razpis je predvideval dve kategoriji: v kategoriji A so se pomerili dijaki bienija, ki so pisali spis o evropski identiteti ali o vprašanju nacionalne sprave, medtem ko so dijaki iz trienija v kategoriji B pisali esej o slovenski narodni zavesti in jeziku ali literarni esej o domoljubju in protifašističnem boju v delu Borisa Pahorja.

Zelo smo bili zadovoljni z udeležbo, saj smo do konca februarja prejeli petindvajset prispevkov, ki jih je nato ocenila komisija. Sestavljali so jo štiri profesorji slovenščine: Slavica Radinja, Elia Bastjančič, Tanja Zorzut in Marija

Kostnapfel. Izбира ni bila lahka, saj je bilo veliko kakovostnih izdelkov, po tehtnem premisleku pa je komisija le izbrala tri nominirance za vsako kategorijo. Nagrajene izdelke bomo v prihodnje objavili.

V kategoriji dijakov bienija se je najbolje izkazala **Zala Čok**, o kateri je komisija napisala sledeče mnenje: »Obravnavanje izhodiščne teme je zanimivo, prepričljivo in izvirno. Kandidatka zavzema osebno stališče in ga razčlenjeno argumentira, tako da problemsko obravnava snov z analizo, s sintezo in z vrednotenjem. Zgradba besedila je koherentna, besedišče bogato, izražanje tekoče, jasno in logično. Gre za odličnost celotnega besedila.« Drugo mesto je zasedla **Desiree Celin**, tretje pa **Vida Skerk**.

V kategoriji B je navdušil komisijo esej **Sanje Sossi** o Borisu Pahorju. O njem je strokovno komisija tako napisala: »Kandidatka je

s pretanjeno občutljivostjo in posluhom pristopila k izbrani temi in pri tem dokazala, da je sposobna kakovostnih vsebinskih rešitev. Tudi jezikovno in slogovno se esej odlikuje po izrazni živosti in raznolikosti. Opazni so učinkoviti stilni prijemi, kot sta npr. stopnjevanje in medbesedilno prepletanje, kar daje razmišljanju poseben čar.« Na drugo mesto se je uvrstila **Belinda Trobec**, na tretje pa **Andraž De Luisa**.

Nagrajevanje je potekalo v sproščenem vzdušju v prostorih agriturizma Žbogar v Samatorci v četrtek, 5. junija. Nagrajevanju je sledilo še družabno srečanje s prijetnim klepetom ob prigrizku.

V imenu organizatorjev se zahvaljujem vsem udeležencem natečaja, komisiji in Republiki Sloveniji, ki je sofinansirala denarne nagrade.

Simon Peter Leban,
koordinator natečaja



Giulia Leghissa (levo) in pogled na občinstvo med nagrajevanjem v agriturizmu Žbogar v Samatorci.

Dež biže nad kozolcem, pod katerim sem uredil svoj pisalnik.

S steno žitnih snopov za hrbtom, ves v objemu tega bodočega kruha.

(Alojz Rebula, Divji golobi)

LITERARNI NATEČAJ 2014: MOSP in Slovenski kulturni klub sta ga posvetila Alojzu Rebuli

ODLIČEN ODZIV. NAGRAJENE: BELINDA TROBEC, ESTER GOMISEL, VIDA SKERK

Kot že vrsto let sta tudi letos MOSP in Slovenski kulturni klub prispevala k izobraževanju in bližanju literature mladim. Razpisan je bil natečaj, posvečen pisatelju Alojzu Rebuli, da bi primerno obeležili njegovo 90-letnico. Natečaj ni imel določenih tem, je bilo pa mladim v navdih ponujenih nekaj citatov iz Rebulovih del.

Pobuda pa se ni omejila le na natečaj: organizirani sta bili še dve spretni srečanju v obliki delavnic oziroma predavanja. Prvo je vodila literarna ustvarjalca prof. Marija Kostnapfel, ki je mladim zaupala nekaj nasvetov o kreativnem pisanju. Za drugo srečanje pa je univerzitetna profesorica Jadranka Cergol pripravila predavanje o Rebuli.

Literarni natečaj je bil uspešno izpeljan, saj je v roku prispelo 33 prispevkov, tako v pesniški kot prozni obliki. Izdelki so bili zelo različnih zvrsti: od kriminalk in znanstvene fantastike do esejev in izpovednih pesmi.

Člani komisije, ki sta jo poleg podpisane – v vlogi predstavnice MOSP-a – sestavljala tudi David Bandelj, večkrat nagrajeni pesnik, ter profesorica in mladinska pisateljica Lučka Susič, smo se 3. junija zbrali in določili dobitnike prvih treh nagrad. Pri ocenjevalnih kriterijih so bili na prvem mestu izvirnost zamisli, umetniški pristop, pravilnost in bogastvo jezika in metafor, zgradba pesmi oziroma pripovedi ter doslednost pri razvoju misli in opisanih dejstev.

Najbolj prepričljiv prispevek je bila kratka novela brez naslova, ki je za iztočnico imela enega izmed Rebulovih citatov, katere avtorica je Belinda Trobec. Skozi živahno pripoved nam avtorica razkriva zgodbo o pozabljenem pismu, ki vključuje tudi motiv o zaničevanju in preganjanju Slovencev v fašističnem obdobju. Druga nagrada je bila dodeljena Ester Go-

misel in prispevku Dvojina je čudovita, v katerem opisuje bolečo zgodbo matere, ki se sooča z izgubo sina. Tretjo nagrado pa si je prislužila avtorica Vida Skerk s kratko zgodbo 1914, ki povzema fragment vsakdanjega življenja tistega obdobja. Poleg treh glavnih nagrad je bilo še petnajst izmed prejetih prispevkov priporočenih za objavo. Avtorji priporočenih prispevkov so: Nika Čok, Zala Čok, Barbara Ferluga, Maja Kojanec, Tina Kralj, Dana Milič, Urška Petaros, Sanja Sossi, Devan Štoka.

Avtorji zmagovalnih izdelkov so bili razglašeni in nagrajeni v petek, 6. junija, v dvorani ZKB na Opčinah v sklopu simpozija, ki ga je Slavistično društvo Trst-Gorica-Videm posvetilo Alojzu Rebuli, vsem ostalim sodelujočim pa so bila dodeljena priznanja. Prvo nagrado je prispevala Zadružna kraška banka, drugo Draguljarna Malalan z Opčin, tretjo nagrado, kot tudi nagrade za priporočene prispevke, pa je podarila založba Mladika. Nagrajeni in priporočeni prispevki bodo objavljeni na straneh Rasti.

(foto Marij Maver)



Neža Kravos



Mlajša gledališka skupina Slovenskega kulturnega kluba deluje že peto leto. Prvotno je štela sedem članov, trenutna sestava pa je sledeča: Martina Bearzi, Danilo Devetak, Jasmina Gruden, Gaja Guerrini, Ksenija Kosmač, Klara Kravos, Nejc Kravos, Nina Malalan in Ksenija Vremec.

Prva predstava, ki smo jo izvedli, je nosila naslov "Dogodivščine v slačilnici". Nalašč za našo skupino jo je napisala naša režiserka Patrizia Jurinčič. Tej sta v naslednjih letih sledili še dve: "Razbojnice" (avtorica je bila ravno tako Patrizia Jurinčič) in "Krojač za dame" (po Georgesu Feydeauju sta delo preuredili Patrizia Jurinčič in Maruška Guštin). Vse omenjene predstave so komedije, ki so dobile precej dobre kritike in izvedli smo tudi precej ponovitev, zlasti komedije Razbojnice.

Ker je letos naša peta obletnica, smo ob tej priložnosti izdali brošuro, v kateri se predstavlja-

Mlajša gledališka skupina Slovenskega kulturnega kluba

Nova premiera "ČAKAJOČ" in brošura ob 5-letnici delovanja

Intervju z voditeljicama skupine Maruško Guštin in Patrizio Jurinčič

mo. Prav tako se nam je zdelo primerno, da bi morala biti letošnja predstava nekaj posebnega. Zato smo sami napisali besedilo in si izbrali vloge. Zamislili smo si, kaj bi se zgodilo, če bi se dva ali več naših izbranih likov znašlo istočasno v istem prostoru. Na koncu sta Patrizia in Maruška tekste povezali in iz njih sestavili zgodbo. Prav tako smo sodelovali pri režiji

predstave, saj naj bi bila produkcija skupno delo.

Za spremembo je letošnja predstava (komična) tragedija, ki razkriva del resnice. Premiera igre, ki smo ji dali naslov "Čakajoč", je bila v petek, 6. junija 2014, v Finžgarjevem domu na Opčinah in je požela velik uspeh.

Klara in Nejc Kravos

Ob peti obletnici gledališke skupine in ob tako sijajnem uspehu zadnje premiere smo voditeljicama in režiserkama skupine Maruški Guštin in Patriciji Jurinčič postavili nekaj vprašanj.

► **Kako je prišlo do zamisli, da bi za peto obletnico mladinske gledališke skupine SKK uredili brošuro in napisali sami neko novo besedilo? Kako so se igralci odzvali na ta izziv?**

● **Patrizia:** Ohranjati in krepiti interes do gledališča v skupini mladih, ki se v (meni še zelo znanih) občutljivih letih, polnih odločitev in izbiranja, vsako leto na novo odločajo, da bi radi sodelovali z mano, ustvarjali, mi zaupali in delili z mano svoj prosti čas, je zame velika čast. Zato si vsako od teh let zasluži obeležitev, ki smo jo poskušali udejanjiti z brošuro. Tako ne bo nihče od nas pozabil, da je bil to dragocen čas za vse. Zamisel, da bi sami ustvarili povsem novo besedilo gledališkega dela, je naletela na zgoraj omenjeno zaupanje in zagnanost, kar je bila samo še ena potrditev, da verjamemo drug v drugega in da smo pripravljeni tvegati.

● **Maruška:** Mislim, da je na amaterskem nivoju vsako zaključeno leto pomemben dosežek. Ob praznovanju pete obletnice smo pomislili na izdajo brošure, ki bo za nas vse ostala otipljiv spomin na lepe trenutke, ki smo jih skupaj preživeli,

na ves trud, ki smo ga vložili v to, kar smo počeli, in seveda na zadoščenje, ki smo ga imeli, vsakokrat, ko smo stopili na oder. Zamisel, da bi vsi skupaj napisali novo besedilo, je predstavljala precej zahteven izziv za skupino, ki pa se je zelo dobro odrezala. Doseženi rezultat pa seveda slo- ni na skupinskem delu in na zaupanju vase kot skupini, kar pomeni, da drug drugemu zaupamo.

► **Gledališka skupina SKK obstaja že veliko let, a so se generacije stalno menjavale. Tudi vedve sta zrasli v isti skupini, ko jo je vodila njena dolgoletna voditeljica in režiserka Lučka Peterlin, ki je v določenem trenutku krmilo prepustila mlajši generaciji, to je vama (in vzporedno Heleni Pertot, ki je vodila drugo skupino). Kako se je sploh, pet let od tega, za vaju vse začelo?**

● **Patrizia:** Začelo se je negotovo in sramežljivo. Nisem vedela, ali bom temu kos: skupaj smo se podali na pot in nekega dne sem se nehala spraševati. Čar gledališča je, da si odgovoren drug za drugega in da si odgovornosti deliš.

● **Maruška:** Kako se je pred petimi leti vse začelo, pravzaprav ne vem, ker sem k skupini pristopila šele leto kasneje. Moj začetek na tej poti je bil nekoliko negotov, saj je bila skupina že vpeljana in imela za sabo že eno uspešno sezono. Kljub temu



smo se hitro ujeli in zelo dobro delali skupaj v teh letih. Kar nas je združilo in nas še naprej združuje, je navsezadnje ljubezen do gledališča.

► **Povezuje vaju ljubezen do gledališča. Kako to, da je ena nadaljevala študij v to smer, druga pa ne?**

● **Patrizia:** Kako in v kakšni obliki se nekdo ukvarja z gledališčem, je pravzaprav vseeno, če se mu posveča z ljubeznijo. Poklic igralka je preprosto tisti, ki se je na mojem spisku "Ko bom velika, bom ..." (na njem so bili tudi že matematika, prevajalstvo, novinarstvo ...) ohranil najdlje časa in na njem ostaja še danes.

● **Maruška:** Gledališče sem vzljubila, ko sem bila še zelo majhna, in se od takrat s tem kar naprej ukvarjam. Ko sem se odločala za študij, pa sem zavila na drugačno pot, ki bi mi v bodoče omogočila poučevanje. Delo z mladimi in otroki me izredno veseli in to zaenkrat počenjam prav na gledališkem področju, z upanjem, da bi jim vlila kanček te svoje ljubezni.

► **Ali se je skupina mladih spremenila v teku petih let?**

● **Patrizia:** Skupina se je zelo spremenila, dobesedno, ker so se člani spreminjali, predvsem pa, po mojem mnenju, v kvaliteti dela.

● **Maruška:** Seveda se je skupina spremenila in ne samo v tem, da so nekateri člani odšli, drugi pristopili vanjo. Skupina se spreminja iz leta v leto, ker se njeni člani spreminjajo, rastejo, imajo za sabo vedno nove izkušnje, in vse to vpliva na rast in razvoj skupine. Upam si reči, da sva se tudi medve s Patrizio marsikaj naučili od njih.

► **Kako bi ocenili opravljeno delo v teh petih letih in končni rezultat?**

● **Patrizia:** Če sem iskrena, bi najraje nič ne ocenjevala, mislim, da to ni moja naloga. To je naloga

kritikov, ki najbrž niso tako prisotni v ljubiteljski aktivnosti ravno zato, ker ni prvotni cilj rezultat, ampak pot. Rezultat je pomembna stvar, cilji morajo obstajati, da se človek razvija, je pa to zame relativna stvar. Dikcije in možnosti interpretacije ti nudi šola, mi smo skupina, ki skupaj ustvarja in v tem uživa, in za nas je največji dosežek polna dvorana in naše lastno zadoščenje.

● **Maruška:** Težko bi karkoli ocenjevala, ker bi to zahtevalo določeno mero objektivnosti. Lahko pa rečem, da smo v vsako stvar vložili veliko truda in veselja, ustvarjali smo kot skupina in pri tem uživali. Mislim,

da smo lahko zadovoljni z delom, ki smo ga do sedaj opravili.

► **Kaj bi svetovala mladim, ki si želijo približati gledališču?**

● **Patrizia:** Da se mu preprosto približajo: ne grize.

● **Maruška:** Svetujem jim, naj poskusijo!

► **Kako bi ti privabila male in velike h gledališču?**

● **Patrizia:** Če ne bi verjela, da bom nekoč privabila male in velike h gledališču, najbrž se s tem sploh ne bi ukvarjala. Kako bi mi to uspelo, pa ugotavljam iz projekta v projekt.

● **Maruška:** Če ima nekdo veselje do gledališča in se mu približa, ga to potem kar naenkrat prevzame. Že marsikdaj sem to opazila v svoji izkušnji z otroki in mladimi. Mislim, da ima gledališče svoj poseben čar.

► **Kakšni so vajini osebni načrti za bodočnost?**

● **Patrizia:** Čaka me magisterij iz igre (se sliši fino, v resnici pa je zaradi bolonjskega sistema pač nujno, da s tem papirjem v roki odkorakam iz akademije), potem pa si želim delati s čimveč različnimi ljudmi, se čimveč naučiti in imeti rada to, kar počnem.

● **Maruška:** V kratkem bom zaključila študij iz italijanistike, poleg tega pa bom nadaljevala svoje delo na gledališkem področju. Z gledališko skupino SKK nimamo še načrtov za naslednjo sezono, mogoče pa se nam v poletnih mesecih porodi kakšna nova ideja.

► **Kje se vidita čez pet let?**

● **Patrizia:** Čez pet let se vidim v krizi, ker bom stara 30 ...

● **Maruška:** Upam, da bom z gledališko skupino praznovala deseto obletnico delovanja!

Ksenija Kosmač



Po ogrevanju na domačih tleh smo vendarle dočakali osrednji dogodek v letošnjem jubilejnem tridesetem letu delovanja Mladine evropskih narodnih skupnosti MENS. Projekt XXX je zaživel v tednu od 12. do 17. aprila v mestu Opole na Poljskem po zaslugi organizacije BJDM – Bund der Jugend der Deutschen Minderheit.

Člani mednarodne delavnice MOSP-a, ki smo se proti Šleziji odpeljali s pisano družino koroških Slovencev in gradiščanskih



Mospovci tokrat na seminarju na Poljskem

PROJEKT XXX

ob jubilejnem tridesetem letu MENS-a

Hrvatov, smo z občudovanjem gledali, kolikšne podpore je bil deležen dogodek in s kakšno profesionalnostjo so člani BJDM organizirali srečanje. To je prišlo na dan zlasti na uradnem odprtju, na katerem so bili prisotni številni krajevni politiki, predstavniki FUEN-a in bivši yenovci. To so bili člani komiteja, ki je sestavil jubilejno publikacijo. Slednja nam je med dejavnostmi na seminarju nudila izhodišče za iskanje idej, kakšna naj bosta notranji ustroj in zunanje delovanje organizacije v naslednjih letih, da bo YEN čim bolj koristen včlanjenim manjšinskim organizacijam

in kvaliteten partner evropskim ustanovam.

Zunanji sodelavci YEN-a so bili zaposleni v delnicah, v katerih so lahko pridobili veliko zelo koristnih informacij na manjšinskem področju: od novinarske in fotografske vse do delavnice o motivaciji pri uporabljanju manjšinskih in tujih jezikov. Člani delovnih skupin pa so nadaljevali z delom, ki so ga začeli na seminarju v Bazovici: skupina za širitev se je preimenovala v skupino za integracijo članic in je tudi delovala na tem področju. Zlasti je bila plodna skupina za politiko, ki je nadaljevala s pisanjem dela »White paper on minority

rights« in z dejavnostmi na področju romske skupnosti. Ta nas je počastila s prisotnostjo predstavnikov romskih mednarodnih organizacij, npr. ternYpe.

Izkušnja v zanimivi pokrajini, v kateri še vedno odmevajo vprašanja v zvezi z narodno spravo in nepriznanimi zločini, se bo tudi po zaslugi obiska koncentracijskega in delovnega taborišča Lamsdorf in številnih pogovorov s tamkajšnjimi domačini o boleči zgodovini šlezijskega naroda in nemške manjšine na Poljskem močno vtisnila v naš spomin. Še si želimo takih doživetij in vas vključno s koroškim novopečenim predsednikom MENS-a Matcem Germovškom Znidaršičem vabimo, da se nam od 11. do 17. avgusta pridružite na potovanju v Makedonijo, kjer je že vse nared za Roma event in pevsko srečanje Voices of Europe. Pišite nam na ylctrst@gmail.com, in FB – stran Tudi Mi Smo YEN!



SERIJA KO NE GRE VSE PO NAČRTIH SE NADALJUJE!

Še tako izvirne anekdote o sobivanju med Slovinci in Lahi na naših tleh niso unikat! Izvedli smo namreč, da je slovinščina izumrli slovanski jezik, soroden še obstoječi kašubščini s Pomorjanskega na severu Poljske. Laščina pa je osamosvojeno češko narečje z Moravske, ki se vzporedno z geografijo območja preliva v avtohtono šlezijščino.

Ce na Poljskem opaziš fanta, ki se z luksuznim avtomobilom nerodno zabije v drevo, ne smeji se! Avtomobil je najbrž tvoj ... Ta je ena zmed priljubljenih šal v YEN-ovih krogih, za katero pa se tradicionalno smejejo samo Nemci. V zahvalo so jim dobri Poljaki na večjem odprtem parkirišču pred hotelom proti krajam zgradili manjši prostor, na katerem je bilo res opaziti same nemške registrske tablice!

A brez skrbi, tudi če smo mi parkirali zunaj, smo vseeno spet našli tam svoj avtomobil. Le prave poti nismo našli. Sistem Google maps je namreč znan po tem, da te pri potovanju proti vzhodu pelje proti vedno ožjim, vedno bolj belim in naposled vedno bolj neobstoječim potem, ki te nazadnje pripeljejo v hecno vas Oberwies – Največja šala.



VEČINA, MANJŠINA ... MLADINA

V različnih generacijah so se nekateri člani Mladinske sekcije Slovenske skupnosti (prej) in Mladih v odkrivanju skupnih poti (potem) precej aktivno vključili v delovanje YEN-a. Nekateri so vstopili v njegov odbor, eden je v njem dobil tudi zaposlitev. Kaj so zanje pomenile te izkušnje, smo vprašali Petra Rustjo, ki je pri YEN-u sodeloval v 80. letih, Mateja Susiča, ki se je vanj vključil konec 90. let, oba sta bila tudi YEN-ova podpredsednika, ter Mattea Feruglia iz naslednje generacije.

Peter Rustja (programist režiser na Radiu Trst A): YEN je organizacija, preko katere sem odkril in spoznal »drugo« Evropo, Evropo mladih Kataloncev, Bretoncev, Frizijcev in še bi lahko našteval. Takšna Evropa je za mladega pripadnika narodne skupnosti bolj prijazna in bližja vsakdanu. To Evropo lahko doživimo na srečanjih pri drugih manjšinah – zame je bilo prvo tovrstno srečanje v Strasbourgu – ali pa, kot se je zgodilo letos – v Bazovici (srečanje v okviru seminarja Kick-off ob 30-letnici YEN-a, op. ur.). Ko sem opazoval mlade, ki so prišli v naše kraje prav z namenom, da bi skupaj iskali svojo pot kot mladi in pripadniki manjšin, mi je bilo jasno, da so se tehnološki okviri komunikacije v teh letih sicer spremenili (vsak je imel računalnik in pametni telefon), potreba po komunikaciji med mladimi različnih manjšin pa je ostala ista – razvijanje stikov, ki mlade spodbujajo k aktivnosti tako na krajevni kot na evropski ravni. Vsaka generacija išče svojo pot in prav je, da ima tudi današnja mladina to možnost, da postane in ostane aktivna in kreativna. V Bazovici jim je to nedvomno zelo dobro uspelo.

Matej Susič (grafični oblikovalec pri Mladiki): YEN ne vidim kot definirano, statično in zaprto enoto, ampak raje kot skupek raznih in različnih elementov, ki se stalno premikajo, spreminjajo, med sabo interagirajo, pomagajo, evolvirajo. To sem skušal tudi nakazati z logom seminarja Kick-off (zgoraj levo): kot neka molekula, v kateri se elementi različnih velikosti in barv spreminjajo, pretapljajo, ločujejo, premikajo, samo vsi skupaj pa ustvarijo nekaj večjega in bolj pomembnega. Leta, ki sem jih preživel pri YEN-u, so bila zame krasna in enkratna izkušnja, ki so mi pomagala ne samo pri izboljšanju dela v naši manjšinski skupnosti, ampak tudi pri osebni rasti iz mladega študenta v aktivnega člana naše družbe.

Matteo Feruglio (zaposlen pri podjetju Euroservis, ki se ukvarja z evropskimi načrti): Od prvega trenutka, ko sem prišel v stik z YEN-om, se mi je zadeva takoj zazdela zanimiva. To, da sem lahko potoval ne kot turist, ampak da sem srečal druge mlade ljudi iz drugih manjšin iz cele Evrope, delil izkušnje in ideje z njimi ali z njimi diskutiral, je gotovo vplivalo na moj osebni razvoj. Če ostaneš s pogledom le pri svoji mali realnosti, si pač zelo omejen, imaš okoli sebe samo ljudi, ki imajo enako mentaliteto kot ti. Te izkušnje so verjetno tudi pripomogle k temu, da sem se iz naših krajev za nekaj let preselil v tujino, na koncu pa sem se pri YEN-u tudi zaposlil, tako da lahko mirno povem, da me je YEN kar daleč popeljal!

Nika Čok

SEM

Sem toplina,
vera vase
in v druge.

Ljubezen za življenje
in vsakdan.
Sem hčerka, sestra,
prijateljica.

Sem »zaupam ti«,
»rada te imam«.

Sem knjiga,
ki reši mene
izgubljeno.

Poezija z rimami.

Sem pisanje –
vir moči
in
sreče.

Smeh, zadovoljstvo,
trud.
Up.

A včasih tudi
trpka žalost,
brezup,
jeza.
Sovraštvo do bolečine,
ran in strupenih besed,
ki
grizejo moje srce
in mi ne dovolijo
dihati,
sveže in pozitivno
biti.

Sem roka,
ki te vleče z vso močjo,
ki jo ima v sebi
in pravi:
»Ostani ... ne oditi ...
a
če me raniš,
ne se vrniti«.

Sem tudi mešanica
veselja/ žalosti,
grenkobe/ sladkega,
razposajenosti/ bolesi,
upa/ brezupa,
poezija brez rim/ poezija z rimami.

Pa vendar:
Kdo sem?
Sem človek.
Utrip.
Življenje!

(Pesem je bila priporočena na literarnem natečaju MOSP-a in SKK-a leta 2014)



Slika: Mojca Žiberna.